

Per Federspiel: Også jeg kan på mit partis vegne anbefale dette lovforslag, men med de samme betæneligheder, som hr. Niels Matthiasen antydede for et øjeblik siden. Disse knopskydninger, der stadig finder sted på loven om teknisk samarbejde med udviklingslandene, er ikke lige heldige, og denne anvendelse af en kaffetold, der i virkeligheden burde afskaffes, til oprettelse af en fond, finder vi er en kunstig løsning. Men når man ikke fra regeringens side har kunnet finde andre muligheder for at tilvejebringe den kapitalstøtte, der nødvendigvis må til for at oparbejde en investeringsvirksomhed i u-landene, kan vi tiltræde lovforslaget. Vi vil dog bede meget om, at andre fantasifulde projekter af denne art ikke kommer til at se dagens lys, men at man får en samlet ordning, som vi jo får lejlighed til at debattere om kort tid.

Lembourn: Dette kan vist karakteriseres som et fikst lovforslag, nogle vil måske mene lidt for fikst. Men hvis ellers den forbrugspsykologiske forudsætning holder, at danskerne ikke er i stand til at konsumere mere kaffe, end de gør i forvejen, må man vel sige, at plusserne trods alt er større end minusserne, og derfor kan det konservative folkeparti tilslutte sig lovforslaget.

Jeg har imidlertid en finanspolitisk indvending at gøre, som jeg synes det er nødvendigt at nævne. Det er et galt princip, at man leder dele af den pengestrøm, som går i de offentlige kasser, ind i en bestemt kasse og dermed fratager denne del af pengestrømmen muligheden for at være med i den almindelige finanspolitik. Der kommer en slags automatik ind i disse beløb, som hindrer smidiggørelsen af finanspolitikken; det må altså ikke danne præcedens.

Med hensyn til lederen af fonden har ministeren over for udvalget oplyst — og det er også antydnet i betænkningen — at man ser med velvilje på den tanke, at lederen skal være en erhvervsmand eller i hvert fald have en erhvervsfaglig uddannelse. Jeg vil være glad for at få dette bekræftet af ministeren her i tinget, for denne form for u-landsbistand er jo forretningsmæssigt betonet — der er et forretningsmæssigt motiv i det, hvad der ikke behøver at være diskriminerende, for u-landenes rege-

ringer kan jo selv bestemme, hvilke procenter de vil have. Man vi kan ikke komme uden om, at der i denne form for bistand er et fortjenstmotiv, og derfor er det rimeligt, at den, der skal lede det, har erhvervsfaglige forudsætninger derfor.

Jeg vil også gerne pointere, som det fremgår af betænkningen, at ministeren over for udvalget har bekræftet, at de aktier, man tegner, skal afhændes, når projekterne er færdiggjort.

Det konservative folkeparti kan altså anbefale lovforslaget; men det bør vel tilføjes, at vi — og det gælder vel os alle — gør det under den forudsætning, at u-landene ikke ved kommende toldforhandlinger går imod tanken. Hvis man kan forestille sig, at de ikke-kaffeproducerende u-lande føler sig solidariske med de kaffeproducerende og derfor tager afstand fra ordningen, må man vel overveje, om det er rigtigt at gennemføre den, for at gennemføre et u-landspolitisk lovforslag imod u-landenes ønsker vil næppe være nogen god idé. Men hvis dette ikke sker, mener vi altså, at der nok kan komme noget positivt ud af det.

Else-Merete Ross: Den socialdemokratiske ordfører har ret i, at der kan siges meget pro et contra angående dette lovforslag. I det radikale venstre er vi dog blevet enige om at give pro overvægt, og derfor anbefaler vi lovforslaget; men vi håber, at denne højst utraditionelle måde at skaffe flere midler på til at fremme samarbejdet med u-landene ikke vil danne skole.

Minister Hans Sølvhøj: Jeg vil gerne takke udvalget og ordførerne, fordi de har ladet deres i og for sig forståelige tvivl om fremgangsmåden komme lovforslagets gode hensigt til gode. Jeg er enig med hr. Per Federspiel, hr. Lembourn og fru Else-Merete Ross i, at en sådan fremgangsmåde, hvor man tager en særlig kasse ud af den almindelige sammenhæng, ikke er noget, man principielt skal stræbe efter, og det er da heller ikke noget, vi vil til at gøre til normen, når vi skal foreslå forbedringer i u-landslovgivningen — det kan jeg godt give tilsagn om. På den anden side er hele tankegangen bag lovforslaget jo utraditionel ikke alene med hensyn til fremskaffelsen af de nødvendige